

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 20-12-2017
Enhed: AELSAM
Sagsbeh.: DEPKAHC
Sagsnr.: 1708997
Dok. nr.: 497267

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 6. december 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 291 (Alm. del) til sundhedsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Flemming Møller Mortensen (S).

Spørgsmål nr. 291:

”Ministeren bedes redegøre for, hvorfor der ikke er de samme genhenvissningskrav for patienter, der går hhv. til en privat leverandør eller en offentlig høreklub?”

Svar:

Til brug for min besvarelse har ministeriet indhentet bidrag fra Sundhedsstyrelsen, som jeg henholder mig til. Sundhedsstyrelsen oplyser:

”Det fremgår af bekendtgørelse om høreapparatbehandling (BEK nr. 1438 af 23/12/2012), at regionsrådet efter henvisning fra en speciallæge i øre-, næse- og halssygdomme yder tilskud til høreapparatbehandling til personer over 18 år, der ønsker at benytte en privat, godkendt høreapparatleverandør efter eget valg.

Det fremgår ligeledes, at der tidligst kan bevilges tilskud til et nyt høreapparat efter fire år regnet fra tidspunktet for ibrugtagning.

Med finansloven for 2013 blev henvisningskravet ved flergangsudlevering for høreapparatbehandling hos private leverandører imidlertid afskaffet. Dermed kræver tilskud til genudlevering af høreapparat i privat regi efter fire år ikke længere ny henvisning til høreapparatbehandling fra en speciallæge i øre-, næse- og halssygdomme.

Sundhedsstyrelsen blev i forbindelse med finanslovsaftalen for 2013 anmodet om at vurdere, hvorvidt der var fagligt belæg for afskaffelse af genhenvissningskravet ved flergangsudlevering for høreapparatbehandling. Sundhedsstyrelsen fandt, at der ikke var afgørende fagligt belæg for at opretholde henvisningskrav ved flergangsudlevering for høreapparatbehandling hos private, bl.a. fordi patienter med ukomplicerede høretab ikke har væsentligt forøget risiko for udvikling af f.eks. tumorer el.lign.

For patienter, der har fået offentlig høreapparatbehandling, og som ønsker ny/yderligere offentlig høreapparatbehandling, kan henvisning fra en speciallæge i øre-, næse- og halssygdomme til audiologisk afdeling være en forudsætning for at blive behandlet på sygehus, ved en regional høreklub eller ved en privat praktiserende speciallæge i øre-, næse- og halssygdomme, som regionen har indgået aftale med om varetagelse af offentligt finansieret høreapparatbehandling. Henvisning er dog for så vidt ikke et krav, idet nogle patienter vil kunne få ny/yderligere høreapparatbehandling uden ny henvisning, hvis f.eks. den audiologiske afdeling allerede kender patienten og vurderer, at patienten har behov herfor.”

Danske Regioner har overfor ministeriet oplyst, at Region Sjælland for nyligt har ændret kravet om, at man efter fire år skal have en henvisning fra praktiserende øre-næse-halslæge for at få genudleveret høreapparater på de offentlige audiologiske afdelinger. Jeg vil stærkt opfordre regionerne til at lade sig inspirere af hinandens erfaringer med smidiggørelse af genudleveringen af høreapparater, for der er ikke tale om, at lovgivningen kræver det.

Med venlig hilsen

Ellen Trane Nørby / Ida Stube Holst